

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1.

Lovforslaget betyder stort set en tilbagevenden til de generelle krav, der gjaldt før den 1. november 1976. Disse generelle krav blev i 1971 indført af mødrehjælpen ved adoption af udenlandske børn. Efter disse måtte aldersforskellen mellem moderen, faderen og barnet højst være henholdsvis 40 og 45 år. Samlivets varighed skulle før den 1. november 1976 have været mindst 2½-3 år på adoptionstidspunktet, ligesom antallet af børn som hovedregel ikke måtte overstige 4, medmindre adoptivfamilien var særligt egnet. Enlige kunne ligeledes adoptere, hvis de var særligt egnede.

Lovforslaget medfører en ligestilling mellem mand og kvinde med hensyn til alderskravet.

Lovforslagets mindre forhøjelse af aldersgrænsen medfører ikke en øget risiko for, at adoptivforældre dør inden barnets fyldte 18. år. Forhøjelsen af aldersgrænsen vil heller ikke i sig selv indvirke på de godkendte adoptanters egnethed.

Samlivsgrænsen reduceres i lovforslaget til 2 år. Den efter den 1. november 1976 indførte aldersgrænse til 5 år medfører kun en minimal øgning af samlivsforholdets stabilitet, som jo ydermere undersøges ved forundersøgelsen.

Det anses nødvendigt, at det i lovforslaget præciseres, at enlige også har ret til at adoptere, selv

om det må anses for at fremgå modsætningsvis af nugældende lovs § 5. En enlig, der godkendes som adoptant, skal anses for særlig velkvalificeret.

Forslaget bygger desuden på bistandslovens bestemmelser vedrørende døgnpleje, således at godkendelse som adoptant til mere end 4 børn normalt ikke bør gives, medmindre man opfylder særlige kvalifikationer.

Til nr. 2.

Adoptionsnævnets dobbeltfunktion som tilsynsførende med samrådene og central ankeinstans i adoptionssager ophæves, således at adoptionsnævnet kun bliver central ankeinstans, medens den tilsynsførende funktion henlægges til justitsministeriet.

Adoptionsnævnets sammensætning ændres således, at lægfolk også bliver repræsenteret, idet justitsministeren udpeger 3 lægfolk, der sidder ved egen ret. Sundhedsstyrelsen udpeger henholdsvis en speciallæge i pædiatri, børnepsykiatri, psykiatri og intern medicin samt en klinisk psykolog. Socialministeren indstiller en socialrådgiver eller én med lignende uddannelse. Justitsministeren udpeger formanden, der skal have en juridisk uddannelse. Adoption og Samfund (landsforeningen af adoptanter) udpeger 1 medlem.